

Titlurile din seria

ISTORIA POVESTITĂ COPILOR

1. Decebal și un solomonar misterios - anul 105
2. Nobilul Acticus și o călătorie în jurul lumii - anul 470
3. Menumort și minele de aur de la Roșia Montană - anul 914
4. Litovoi și Școala Solomonarilor - anul 1270
5. Mircea cel Bătrân și școala scutierilor - anul 1395
6. Regina Maria și Marea Unire - anul 1918
7. Mihai I, Regele-copil și pecetea de mărgean - anul 1927
8. Vlad Țepeș și Ordinul Dragonilor - anul 1455
9. Iancu de Hunedoara și legenda fântânii din castel - anul 1455
10. Ștefan cel Mare și secretul bunicului Zosim - anul 1535

MIHAI I

REGELE-COPIL ȘI PECETELE DE MĂRGEAN

Ilustrații de
Alexia Udriște

SIMONA ANTONESCU

nemi

Cuprins

Prolog.....	7
1. Amintiri din Școala Solomonarilor	9
2. O călătorie cu trenul (<i>Le Formidable</i>).....	20
3. Un copil ca toți copiii	33
4. Copiii Codrescu și copiii Petrescu.....	44
5. Jur credință Majestății Sale	56
6. O hotărâre neașteptată	74
7. Unde stă ascuns online-ul?.....	87
<i>Oina</i>	101
<i>Arborele genealogic al lui Mihai I</i>	104
<i>Trenul Regal</i>	106

Prolog

Manuscrisul Gemenilor ascuns în cufărul din pod are înscrise în el numele tuturor gemenilor născuți vreodată în familie. Dacă Manuscrisul este deschis atâta vreme cât soarele se află pe cer, atunci toate numele se șterg, iar în familie nu se vor mai naște niciodată copii.

Ilinca și Călin, cei mai mici gemeni din familie, descoperă Manuscrisul și își caută propriile nume în paginile lui, dar din greșeală șterg totul. Acum copiii trebuie să se întoarcă în timp, în trecutul propriei lor familii, în căutarea

numelor dispărute. Aventurile gemenilor i-au purtat până acum prin locuri ca cetatea Sarmizegetusa, vechiul port Histria, cnezatele de demult ale celor dintâi voievozi valahi sau Regatul României din vremea Reginei Maria. De-a lungul primelor lor aventuri, copiii i-au cunoscut pe Decebal, Menumorut, Litovoi sau Mircea cel Bătrân.

O taină adâncă iese încet la iveală de-a lungul acestor călătorii. Solomonarul Genune îi urmărește pe copii și o poveste veche a familiei pare să reînvie. Dar oare ce mister îl leagă pe bunicul Zosim de solomonarul Genune și de Faurul Pământului?

Aceasta este a șaptea călătorie a copiilor.

1

Amintiri din Școala Solomonarilor

Bunicul Zosim răsucea între degete una dintre piesele șahului său de piatră, îneruntat. În camera lui întunecoasă, plină de taine, mirosea în dimineața aceea a ceai de arnică și salvie. Se trezise în zori cu dureri de oase și bunica îi făcuse îndată unul dintre ceaiurile ei care vindecau orice.

- În ultima vreme mă dor oasele ori de câte ori călătoresc în cufăr, îi spusese bunicul,

mulțumindu-i pentru ceai. Curând nu o să mai pot trece dincolo, oftase el, pe gânduri.

Din pod, deasupra capului său, se auziră zgomote, făcându-l pe bunicul Zosim să tresară. O bufnitură, pași mărunți, fășăiți cu repeziciune și zornăituri de titirez.

Astea trebuie să fie pecețile, își spuse bunicul, ridicând privirea în tavan, de unde veneau toate acestea, ca și cum ar fi putut vedea până dincolo, în pod. Înseamnă că au aflat deja una sau două dintre peceți. Mă întreb când au început toate astea? De câtă vreme colindă copiii prin lumile din cufăr? Este numai vina mea, ar fi trebuit să le spun mult mai multe, pentru că nu sunt niște copii obișnuiți. Asta e acum, trebuie să găsesc o cale să-i protejiez de-a lungul călătoriilor, fără ca ei să mă simtă pe urmele lor.

Așeză piesa de șah la locul ei. Era chiar regele, cu un sceptru frumos cioplit în piatră și cu coroana pe cap. Crăpătura veche care traversa tabla de șah se oprea chiar la picioarele regelui, iar bunicul își trecu degetele peste ea, gânditor.

Îmi amintesc ziua în care s-a întâmplat asta ca și cum ar fi fost ieri, își mai spuse el, apoi se ridică cu greutate din fotoliu, traversă camera plină de lucrătoare și scoase din scrin cutia rotundă de tablă cu capacul frumos pictat. Soarele asfințea la

capătul străzii Duminicii, iar din adâncurile casei răsunau îndepărtat sunete cunoscute. Deschise cutia și înșiră în fața lui nenumărate brățări din sforicele împletite în chip ciudat, ca o scriere demult dispărută. Din loc în loc se iveau din împletitură pene sau pietricele mărunte cu ape colorate.

Bunicul Zosim își trecu degetele pe deasupra celei mai mici dintre ele. *Pe asta am primit-o la sfârșitul celui dintâi an petrecut la Școala Solomonarilor din Crângul Pământului, își aminti el. Prima mea brățară de novice, mai de preț decât coronița de premiant a oricărui copil.*

Anii aceia de demult, când solomonarul Zastran călărind pe balaurul Nădejde sosise la poarta părinților săi și pusese pe masă un săculeț plin cu bani, îi reveneau tot mai des în minte, în vremea din urmă. Poate că toate

aceste amintiri îi erau stârnite de primul an de școală al nepoților săi, ori poate că era vorba de cea mai nouă boacănă a lor, ștergerea numelor din Manuscris.

Se despărțise pe vremuri de geamănul său și, ca al șaptelea fiu al celui de-al șaptelea fiu ce era, îl urmase pe solomonarul Zastran. Călătorise pe balaurul Nădejde și intrase în primul an de studiu la Școala Solomonarilor din Crângul Pământului. Plănuia să povestească odată toate acestea nepoților săi, lui Călin și Ilincăi, numai că până acum nu găsisese un prilej potrivit pentru asta. Ziua aceea însă se apropia cu iuțeală.

Își strecură trei degete printr-o altă brățară care avea, prinse într-un nod complicat, trei pietre mici de mărgean. Pe aceasta o primise la un test la *Istoria Tărâmurilor Necuprinse*,

unde trebuia să scrie despre Baba Cloanța, adică din ultimul capitol, iar el copiase, pentru că învățase numai primele capitole, Blajinii, Muma Zmeilor și Rusaliile. Stătea în bancă cu Măgură, pe vremea aceea un băiat cu părul veșnic ciufulit și cu buzunarele pline de

firimituri de pâine, care mult mai târziu avea să devină solomonarul Măgură. Se aveau ca frații și întotdeauna primeau aceleași brățări de la solomonarii profesori, atunci când îi scoteau la tablă.

Nu se mai gândise demult la solomonarul Măgură ori la anii de școală. Făcuseră echipă la cel dintâi proiect din viața lor și rămăseseră de pomină în toată școala. Se întâmplase tot în primul an, la laboratorul de *Meteorologie*: istoria ploii, mecanica furtunii și chimia grindinii. Profesorul le dăduse de construit niște vâltori cu care puteau simula mici furtuni, dacă ar fi picurat un strop de apă în piua de lemn.

Ca să vadă ce se întâmplă, veșnicul motiv al celor mai mari probleme stârnite de elevii din orice fel de școală, Măgură umpluse toată